unicef

En aften med DANNY KAYE

og

Det Kongelige Kapel, Michael Schønwandt

til fordel for

UNICEF, FN's børnefond

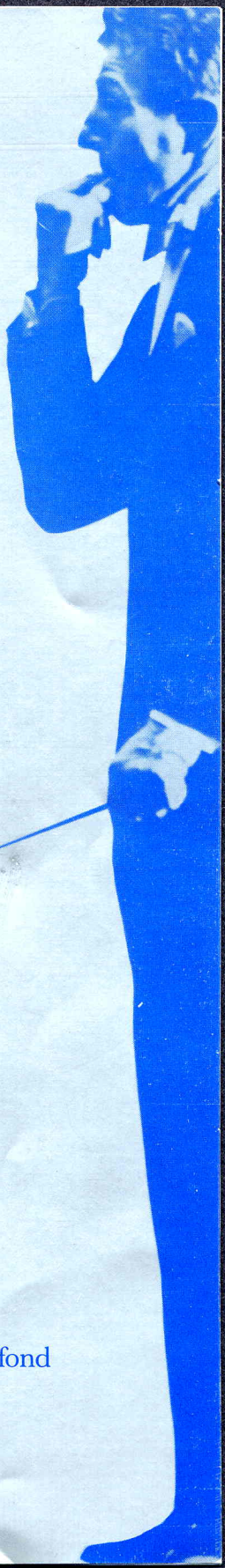

Programmet sælges til fordel for UNICEF, FN's børnefond

Pris: 20,- kr.

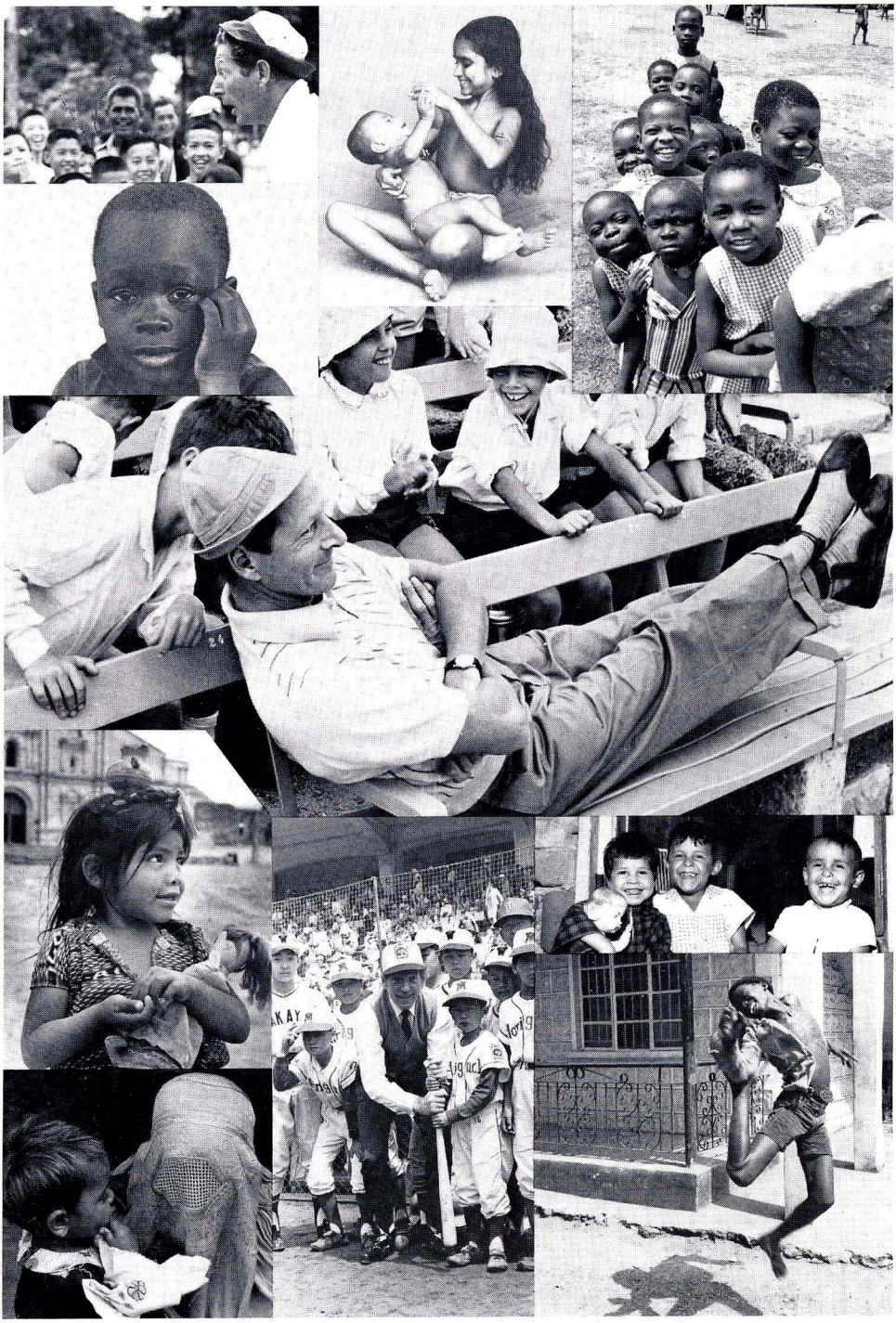

Det er ikke første gang, Danny Kaye besøger Danmark, og det er heller ikke første gang, Danny Kaye dirigerer Det Kongelige Kapel ved en koncert til fordel for UNICEF. Men besøget denne gang er alligevel noget specielt.

Netop i år er det nemlig 30 år siden, Danny Kaye begyndte sit arbejde for UNICEF, FNs børnefond.

UNICEF's daværende direktør, amerikaneren Maurice Pate, og Danny Kaye mødte tilfældigt hinanden i en flyvemaskine på vej fra London til New York. Dette møde blev indledningen til et samarbejde mellem Danny Kaye og UNICEF, som har varet lige siden.

Danny Kaye er goodwill-ambassadør for UNICEF. Man kan også kalde ham ambassadør for verdens børn.

»Børn får lov til at dø, fordi de ikke har nogen politisk magt og ingen stemme at tale med over for verden«, har Danny Kaye sagt. *»UNICEF er deres stemme«.* Og vi kan tilføje, at Danny Kaye er børnenes stemme.

Da Danny Kaye i 1977 kom til Danmark for at dirigere Det Kongelige Kapel, blev kapellets medlemmer så glade for samarbejdet, at det nogle år senere gav sig udslag i en henvendelse til UNICEF om igen at få Danny Kaye til at dirigere.

Danny Kaye sagde øjeblikkeligt ja; hans eneste betingelse var, at koncerten skulle være til fordel for UNICEF's arbejde for børn i verdens fattige lande. Og det sagde Det Kongelige Kapel lige så øjeblikkeligt ja til.

Danny Kaye ved af selvsyn, hvor stort behovet for UNICEF's indsats er. Han har besøgt mange fattige udviklingslande, og han har dér fået både voksne og børn til at le. *»At se disse nødlidende og sultne børn ligefrem blomstre op for øjnene af én, er en af de største belønninger, jeg har fået i mit liv«,* siger Danny Kaye.

Og det er i en nøddeskal, hvad UNICEF drejer sig om: at få børn – alverdens børn – til at le, blomstre, leve, være glade og lykkelige. Danny Kayes budskab til os er, at det er noget, vi alle kan hjælpe med til!

Velkommen til Danny Kaye, og tak til både ham og Det Kongelige Kapel.

Grethe Nedergaard

Grethe Nedergaard
formand, Dansk UNICEF Komite

SAS
EuroClass

Bedre service og komfort til den rene økonomipris

Musikkens muntre maestro

af Ann Mariager, journalist

»At dirigere er pudsigt nok næsten som at lave mad: giv ti mennesker den samme opskrift, og der kommer ti forskellige retter ud af det«.

Så indlysende er sammenhængen mellem klang- og kogekunst for aftenens muntre Maestro, Danny Kaye, som efter seks år atter glæder Danmark med et besøg. Giv ham Det Kongelige Kapel, en taktstok, et podium og et oplæg fra de store komponister - og bered Dem så på en uforglemmelig aften fuld af overraskelser.

Verdens sjoveste og mest elskelige dirigent har aldrig lært at læse noder eller at dirigere, men han kender vejen til publikums hjerter og barnesjælen i os alle, - en disciplin, der ikke kan læres ved noget konservatorium, men som Danny Kaye er blevet begavet med.

Og her kommer forbindelsen igen til gastronomien, der er et andet af Maestroens foretrukne felter: han kender også vejen til sine gæsters hjerter, og den går ikke snorlige efter kogebogen. Når Danny Kaye jonglerer med potter og pander, sker det uden at nærlæse foreskrifterne. I stedet improviserer og eksperimenterer han sig frem til variationer over kendte temaer - og Amerikas fornemste madskribenter roser Kaye for at være en af USA's fineste amatør-kokke.

På samme måde roses han af musikverdenens store. Chefen for New York Philharmonikerne, Zubin Mehta, har såmænd været »opvarmer« for Maestro Kaye og erklærer, at hans rytmiske fornemmelse er bedre end de fleste, professionelle dirigenters. Kollegaen Dimitri Mitropoulos garanterer, at aftenens stjerne er »den fødte dirigent« og at han kan få præcis dét ud af et orkester, han ønsker.

Det hele startede som en spøg i 1954. Danny Kaye blev bedt om at dirigere Philadelphia Philharmonikerne ved en velgørenhedskoncert, og arrangementet blev så vellykket, at invitationerne fra andre orkestre begyndte at strømme ind. Siden har han dirigeret verden over og fået festklædte musikere og publikummer til at vise mere uortodokse sider af det lidt forfinede begreb: musik-oplevelse.

Arbejdet for UNICEF har ført Danny Kaye videnom, men Danmark har en særlig plads på hans verdenskort. Han har besøgt os mange gange, allerførst under optagelserne til filmen om H. C. Andersen, og senest i 1977, da han inden koncerten med Det Kongelige Kapel erklærede, at »jeg føler mig hjemme her« og nynnede første vers af »Ole med paraplyen«.

I den gode UNICEF-sags tjeneste træder han i aften op på podiet og viser den svære kunst at få seriøs musik og befriende latter til at gå hånd i hånd. Maestro Kaye selv slår tonen an til forløbet ved at erklære:

»Det starter nok formelt, men sådan bliver det ikke ved«.

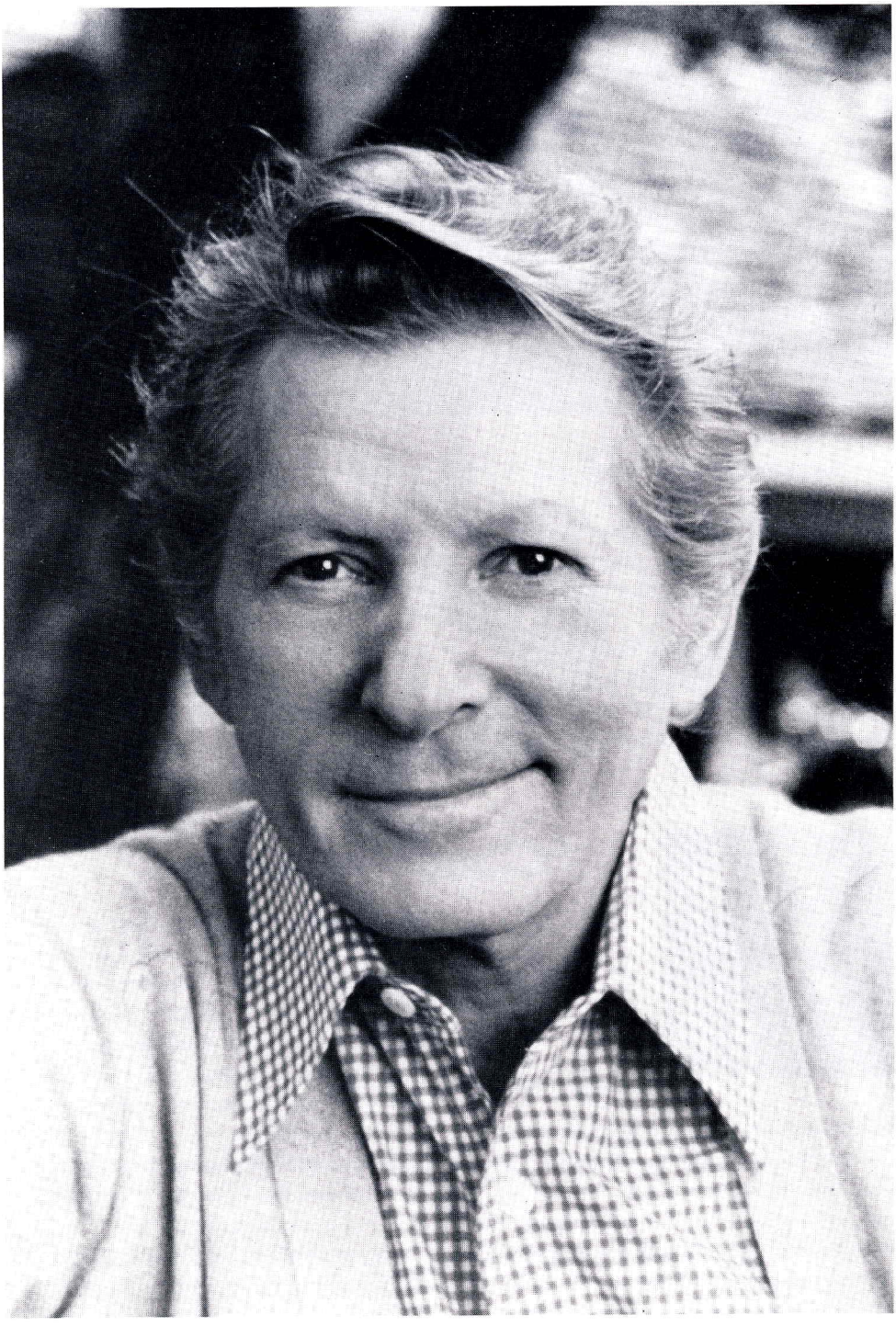

Det Kongelige Kapels historie går tilbage til 1448. I 1770 fik det - med fuld bevarelse af sin selvstændighed - tjeneste som opera- og teaterorkester i Det Kongelige Teater, der var åbnet i 1748.

Netop i år fejrer Det Kongelige Kapel 100-års dagen for kapelkoncerternes start. Ved siden af sit virke som Det Kongelige Teaters orkester har kapellet en stor koncertvirksomhed. Hver sæson gives en række koncerter i ind- og udland - både kammerkoncerter og symfonikoncerter, og oftest med internationalt berømte dirigenter på podiet.

En af disse var Danny Kaye, som nu for anden gang dirigerer Det Kongelige Kapel ved en velgørenhedskoncert til fordel for UNICEF, FN's børnefond.

Michael Schønwandt, født 1953, blev uddannet i Danmark og på Royal Academy of Music i London. Han fik sin debut i 1977, og har siden dirigeret ikke blot danske orkestre, men også mange udenlandske. Siden 1979 har han været kapelmester ved Det Kongelige Teater, hvor han har dirigeret mere end 200 forestillinger.

Flagermusen er én af de mest elskede af alle operetter, fuld af champagnesprudlende musik og komiske forviklinger. Librettoen er inspireret af den franske komedie *La Réveillon* og det tyske lystspil, *Das Gefängnis.* I handlingens centrum befinder sig den rige Gabriel von Eisenstein og hans smukke hustru, Rosalinde, og det er til et stort bal hos den blaserte Prins Orlofsky, at løjerne rigtig tager fart.

Flagermusen blev første gang opført i Wien i 1874, og kom til Folketeatret i København i 1880.

Odd Fellow Palæet, mandag d. 21. november 1983 kl. 20

Johann Strauss
(1825-1899)

Flagermusen
Ouverture (1874)

Dirigent: Michael Schønwandt

Dirigent: Danny Kaye

Koncerten er arrangeret af Dansk UNICEF Komite i samarbejde med Det Kongelige Teater og Kapel.

UNICEF siger hjertelig tak til alle, som har muliggjort gennemførelsen af denne koncert og Danny Kayes ophold i Danmark, heriblandt Erik Bering, Carlsberg Bryggerierne, L. Levison Junr. A/S, Den Danske Odd Fellow Orden og SAS.

Mennesker lever nu engang bedst af kærlighed og kurvand.

Carlsberg Kurvand. Rent, usaltet kildevand.

GUTENBERGHUS REKLAMEBUREAU A/S

UNICEF arbejder for verdens børn

af Susanne Neertoft, journalist

Da Danny Kaye i 1954 på en rejse som UNICEF's »goodwill-ambassadør« mødte den dengang 7-årige Boonting Choeykholai i en fattig landsby i Thailand, led drengen af den smitsomme og smertefulde sygdom yaws. Sygdommen begynder med små sår, der breder sig og æder kødet bort fra knoglerne. Hvis yaws ikke behandles i tide, kan sårene vansire et menneske for livstid og Boontings lille krop var oversået med disse frygtelige sår.

Et lægehold fulgte Danny Kaye på rejsen. Mens Danny Kaye så til, blev Boonting behandlet med penicillin. I løbet af få uger blev drengen helt rask.

Danny og Boonting, som Danny Kaye for nemheds skyld kaldte Sam, blev venner. Smilet og latteren var deres indbyrdes sprog. Det var i 1954.

Rejsen blev filmet, og filmen blev vist verden over. Syv år senere fik Danny Kaye lejlighed til at invitere nogle af de asiater, som han var blevet venner med under rejsen og indspilningen af filmen, til Japan. Det var Sam, som Danny især ønskede at møde igen.

En større eftersøgning blev sat i gang og det lykkedes at finde ham. Han havde da udviklet sig til en sund og stærk 14-årig, som nu arbejdede på sin fars ris-farm i Ban Wangsai nær Nakorn Pathom.

Sam blev fløjet til Japan, og her mødtes de to venner igen.

Historien om Danny Kaye og Boonting Choeykholai er noget særligt, men Boontings helbredelse er blot et eksempel blandt millioner på, hvordan UNICEF i årenes løb har hjulpet børn til en menneskeværdig tilværelse.

Danny Kaye og Boonting i Thailand. . .

– og syv år senere i Japan.

UNICEF - hvad er det?
UNICEF er Forenede Nationers børnefond. Organisationen blev oprettet af FN i 1946 som nødhjælpsorganisation for børn i det krigshærgede Europa. I 1950 var nødsituationen i Europa ovre. UNICEF's indsats havde været så nyttig, at FN's generalforsamling besluttede, at børnefonden skulle fortsætte sit arbejde for nødlidende børn. UNICEF's opgave blev herefter som et socialt udviklingsorgan at arbejde for at skabe menneskeværdige levevilkår for udviklingslandenes børn. Det var en kæmpeopgave, som endnu langtfra er afsluttet: 17 millioner børn døde sidste år. UNICEF arbejder for at halvere dette antal over det næste årti. Med tilstrækkelig støtte kan det lade sig gøre.

Mødre og børn ved UNICEF-støttet sundhedsklinik.

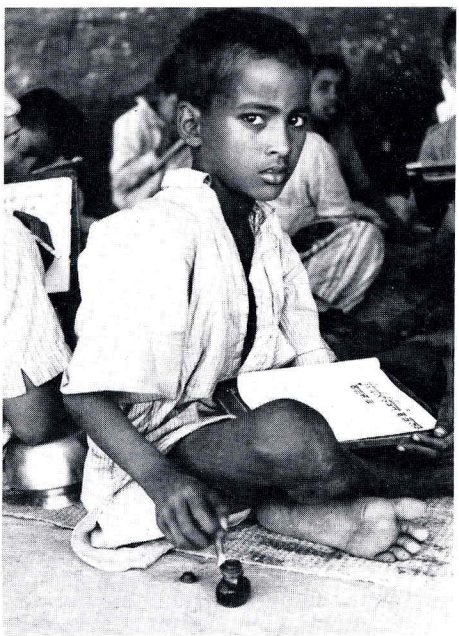

Indisk dreng lærer at skrive i landsbyskole i staten Uttar Pradesh.

I samarbejde med udviklingslandenes regeringer og den lokale befolkning gennemfører UNICEF projekter inden for de fleste af de områder, der er vigtige for et barns opvækst. Det er f.eks. omsorg for gravide kvinder, rigtig hjælp ved fødsler, støtte til barnepleje og elementær sundhedstjeneste, rigtig ernæring, etablering af ren vandforsyning og ordentlige sanitære forhold, støtte til grundskoleundervisning og fagskoler samt hjælp til undervisning af lokale udviklingsarbejdere, kvindegrupper og ungdomsarbejde til forbedring af familiens og lokalsamfundets situation og dermed børnenes opvækstmuligheder. UNICEF-hjælpen er kort sagt alsidig, men den grundlæggende metode er den samme: Hjælpen gives altid som en »hjælp til selvhjælp«.

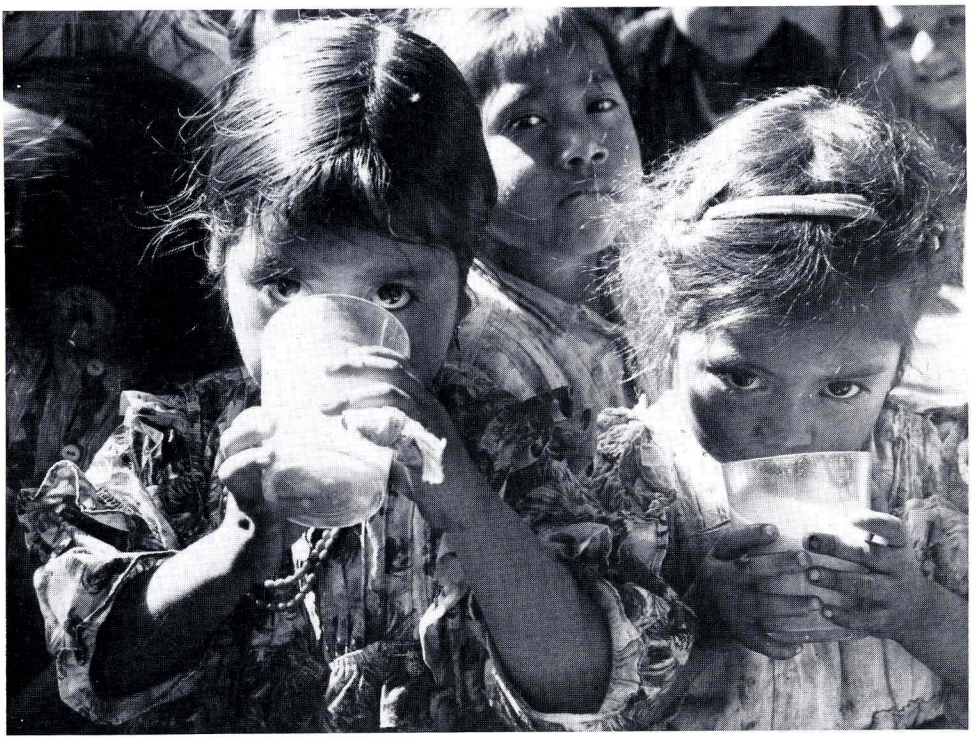

Ernæringsrigtig mad er en vigtig faktor i UNICEF's arbejde.

5 mill. børn dør af diarré

UNICEF arbejder i dag i 115 lande med et samlet børnetal på over en milliard.

I en fattig landsby i Bangladesh redder Anarum Begum næsten dagligt børns liv. Anarum Begum er den lokale sundhedsarbejder, som med støtte fra UNICEF har gennemgået et kort kursus for nu med enkle midler at kunne udføre små mirakler. For år tilbage mistede hun sin lille søn, fordi han led af diarré. I dag helbreder hun børn med diarré ved at give dem et pulver bestående af salt, sukker og mineraler opløst i vand. Opløsningen modvirker den udtørring, som er en følge af diarré. Pakkerne med pulveret får Anarum Begum fra en af de virksomheder i Bangladesh, som med støtte fra UNICEF producerer det enkle, men også livsvigtige lægemiddel.

I Bangladesh bliver hvert år tusinder af børn ofre for diarré. For små børn kan selv et tab på 15 procent af kroppens væske betyde udtørring og død. Ingen anden lidelse kræver så mange dødsofre blandt verdens børn som diarré - eller sagt på en anden måde: Det totale tabstal for krigen i Libanon sidste år svarer til det antal børn, som *hver eneste dag* dør af udtørring som følge af diarré.

Metoden er nem og billig. En lille pose til 60 øre kan redde et barns liv.

Få penge rækker langt

Få penge rækker langt gennem UNICEF. UNICEF vil hellere støtte etablering af 50 sundhedscentre end at støtte opførelsen af et dyrt hospital, fordi flere har gavn af sundhedscentrene end af det fine hospital.

UNICEF's midler er begrænsede. Organisationens arbejde finansieres udelukkende ved frivillige bidrag fra regeringer og private, samt ved indtægterne fra salget af UNICEF-kort og -materialer. Køb af en billet til koncerten med Danny Kaye og Det Kongelige Kapel er en god støtte til UNICEF's arbejde.

Men UNICEF har brug for mange penge. På grund af den verdensøkonomiske krise er forholdene for udviklingslandenes børn blevet alvorligt forværret: Hver dag dør over 40.000 børn, og de, der overlever i den tredje verdens fattigste samfund, vokser op under yderst ringe kår. Hvert fjerde barn sulter. 3 ud af 4 får ikke nødvendig sundhedspleje eller lægehjælp. 4 ud af 5 har ikke adgang til rent vand og ordentlige sanitære forhold.

Tallene levner måske kun en følelse af håbløshed, men UNICEF er sikker på, at det nytter at hjælpe. Under mottoet »mere udvikling pr. dollar/krone« arbejder UNICEF for at gennemføre en »børneoverlevelsesrevolution«. Med enkle midler og beskedne udgifter satser UNICEF på at halvere børnedødeligheden over det næste årti. Revolutionen bygger på fire enkle og billige metoder: væskestabilisering (salt/sukker), massevaccinationer mod de mest almindelige sygdomme, som u-landsbørn dør af, amning og nogle særlige vækstkort. Kortene udleveres til børnenes mødre, som for hvert besøg på den lokale sundhedsklinik på en kurve på kortet kan kontrollere deres børns vækst og søge at hjælpe barnet, hvis kurven er på nedadgående. Underernæring er ikke altid synlig i begyndelsen.

Alle, der nu og i de nærmeste år støtter UNICEF's arbejde, er med til at gennemføre »børne-overlevelsesrevolutionen« og redde 20.000 børn om dagen.

Vil De vide mere om UNICEF's arbejde for verdens børn og måske yde mere støtte til dette, er De velkommen til at kontakte Dansk UNICEF Komite, Billedvej 8, 2100 København Ø. Tlf. 01 - 29 51 11.

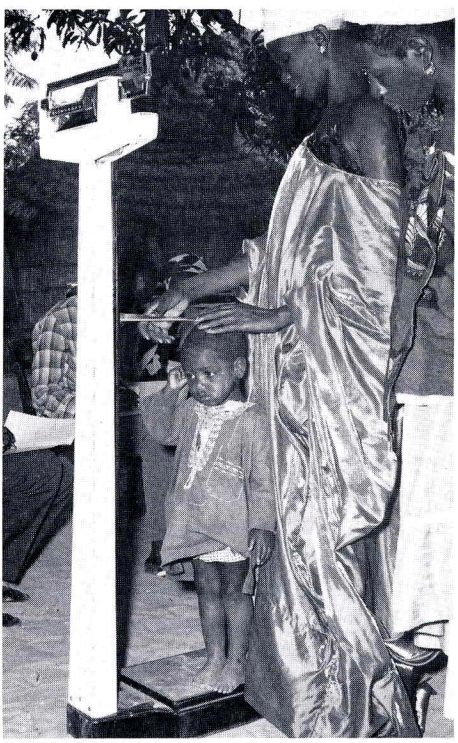

Vækstkortet udfyldes på den lokale sundhedsklinik.

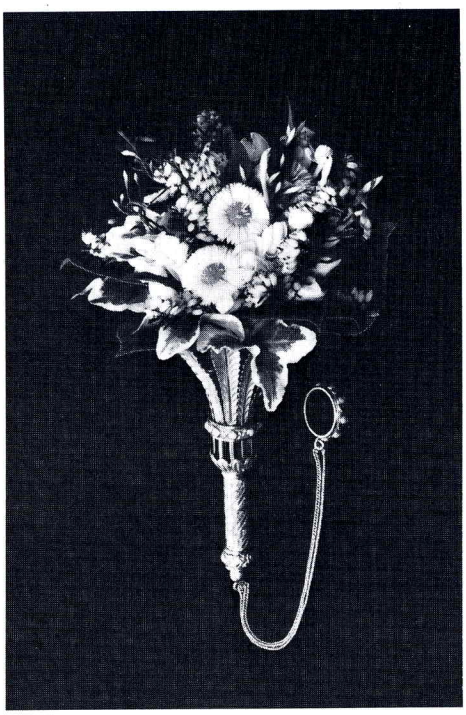

ERIK BERING
THE HOUSE OF FLOWERS
KØBMAGERGADE NR. 7
1150 KØBENHAVN K.
(01) 15 26 11

Hjælp verdens børn køb UNICEF-kort!

Rekvirér gratis brochure over UNICEF's kort, kalendere, brevpapir, puslespil på

telefon 01 - 29 51 11

eller køb dem hos en af de mange frivillige kortsælgere landet over.

I København kan kortene også købes i **UNICEF-butikken,** Rådhusstræde 11.

Kontante bidrag kan indbetales over Dansk UNICEF Komites girokonto 5 40 32 00.

TAK FOR DERES STØTTE!

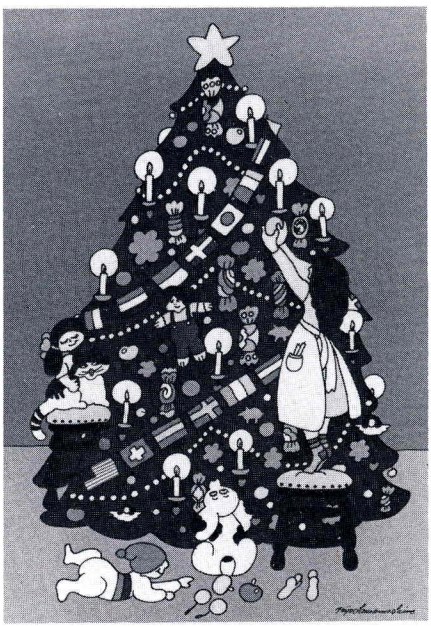

Danny Kayes lille dirigentskole

»Luftpause here.«

»Cantabile, strings.«

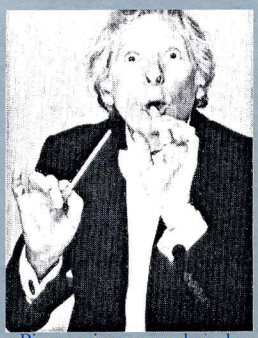

»Piano, piano, woodwinds.«

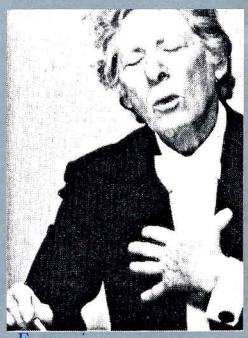

»Espressivo.«

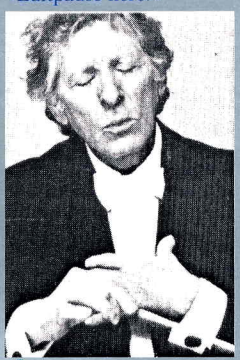

»Let us pray.«

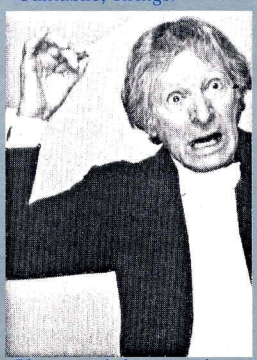

»If you can't keep up, brasses. . . . at least stay in touch.«

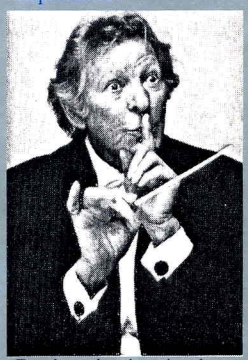

»Don't wake the piccolo.«

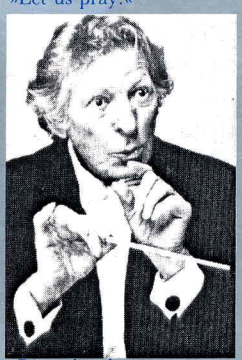

»Poco ritard.«

»A tempo, gentlemen.«

»Sing out, Louise.«

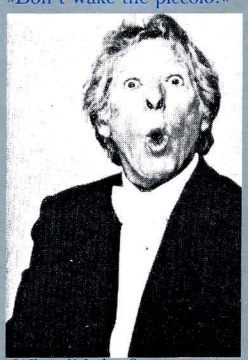

»Who did that?«

»Cymbals!«

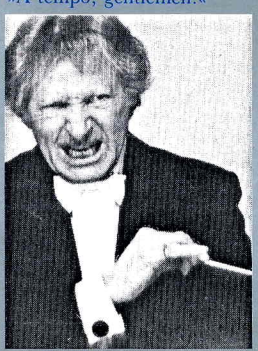

»Agitato!«

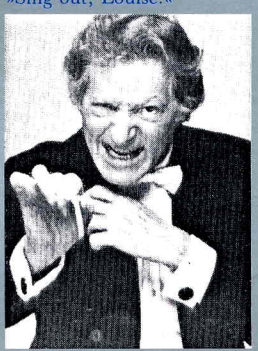

»Furioso!«

»You think this is easy?«

Programredaktion: Alette Scavenius
Tryk: L. Levison Junr. A/S, Glostrup
November 1983

Foto: Lotzbeck & Graae, Rigmor Mydtskov og UNICEF
Tegning: Erik Werner